

متن پرسش

سلام علیکم: در کتاب آشتی با خدا فرمودین که «کسی با دنیا آرام نمی‌شود و آرامش فقط با خدا فرا می‌رسد». مسیر بندگی هم که آرامشی ندارد و همه اش اضطراب است؟ مانند خوف از خدا، ترس از رانده شدن از سوی خدا، درگیری قبل از گناه، دلهره بعد از گناه و ... این نوع اضطراب که آرامش را به هم می‌زند چیست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مسیر بندگی، مسیر اعتماد به راهی است که خالق ما و خالق عالم در مقابل ما گذارده‌اند و از این جهت انسان در زندگی خود وقتی رعایت دستورات الهی را بکند، سرگردان و مضطرب نیست و آن خوفی هم که در مسیر بندگی پیش می‌آید خوف از آن است که در بهره‌مندی‌های حضور در دیانت خود کوتاهی نکنیم و این غیر از اضطرابی است که اهل دنیا نسبت به دنیایی که هرچه می‌دوند به آن نمی‌رسند؛ برایشان پیش می‌آید. موفق باشید